

KOMUNIKAT

Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów KEP

Praktyka pierwszych piątków i pierwszych sobót miesiąca w okresie epidemii

W okresie epidemii dostęp do sakramentalnej spowiedzi i sakramentalnej Komunii jest dla wielu wiernych utrudniony, czasem wręcz niemożliwy. Z tego względu rodzą się wątpliwości co do zachowania ciągłości pobożnych praktyk dziewięciu pierwszych piątków miesiąca oraz pięciu pierwszych sobót miesiąca, które wielu wiernych podejmuje. Obie praktyki dla zachowania duchowych owoców zakładają przyjęcie Komunii sakramentalnej w określonym czasie.

Posługując się ogólnymi zasadami prawa kościelnego oraz dokumentami dotyczącymi sytuacji analogicznych należy stwierdzić, że:

– prawo kościelne czysto pozytywne nie obowiązuje przy poważnej przeszkodzie (Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, Odpowiedzi na zapytania odnośnie do obowiązku sprawowania Liturgii Godzin, 15.11.2000, Prot. Nr 2330/00/LL, (tekst łaciński "Notitiae" 37 (2001) 190-194).

– w analogicznej sytuacji opisanej przez prawo kościelne nie przerywa się ciągłości owoców duchowych pobożnej praktyki pod warunkiem dokończenia jej zaraz, gdy będzie to możliwe (Święta Kongregacja Soboru, "Tricenario Gregoriano". Deklaracja o ciągłości celebracji trzydziestu Mszy Gregoriańskich, 24.02.1967 (AAS 59 (1967), s. 229-230.])

– dlatego **jeśli w trakcie odprawiania praktyki pięciu sobót oraz dziewięciu piątków miesiąca nie jest możliwe spełnienie warunku przyjęcia sakramentalnej Komunii w okresie epidemii, nie ulega przerwaniu ciągłość owoców, a więc nie trzeba tej praktyki zaczynać od nowa, a jedynie przedłużyć tę praktykę o kolejny miesiąc;**

– zaleca się jednakże celem podtrzymania ciągłości praktyki, aby we właściwym dniu (pierwszy piątek / sobota) w okresie braku dostępu do sakramentu, jeśli to możliwe, wzbudzić właściwą danej praktyce intencję oraz skorzystać z możliwości przyjęcia tzw. Komunii duchowej (pragnienia) (por. Breviarium Fidei (2002), nr 296), a także jeśli trzeba, z możliwości uprzedniego oczyszczenia sumienia z grzechów ciężkich poprzez akt żalu doskonałego, gdy nie można się wyspowiadać (por. Katechizm Kościoła Katolickiego 1452).

Bp Adam Bałabuch

Przewodniczący Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów KEP